

AJUDANT A VIURE

El ressò del silenci contemplatiu

El silenci dels consagrats de vida contemplativa resulta sempre molt eloqüent per a qui comparteix amb ells uns dies de recés, com ens recordava als preveres de Lleida el proppassat febrer fra Maties, monjo de Poblet. És un silenci teixit d'amor, de sorpresa, d'agraïment, de confiança. I citava l'abat Cassià Just quan deia que la pau inalterable, el goig, la delicadesa per saber captar la bellesa de les coses —tot i enmig de l'esforç, de la lluita i de les decepcions tan freqüents— només ho pot viure aquell que ha entrat en aquesta atmosfera de silenci.

Certament, de vegades parlem massa. Tenim por al silenci i tendim més cap a l'exterior, cap a la paraula fàcil i superficial, cap al soroll que ens estalvia pensar i enfrontar-nos amb nosaltres mateixos i la nostra realitat, fugint de la necessària reflexió i discerniment davant les múltiples experiències de la vida. Som membres d'una societat que està connectada com mai (globalitzada), però en la que no abunda la veritable comunicació que ens ajudi a aprofundir relacions.

Reprodueixo el que ens deia fra Maties: «Si sabem romandre amb un silenci admiratiu i contemplatiu... comprendrem que una idea és gestada en el silenci; que el temps de la Salvació comença cada dia; que, com Jesús, necessitem del silenci i de l'oració abans dels moments importants i de les grans decisions (cf. Mt 6,12; 22,39); que l'ésser humà creix, com un arbre, amb la saba de la reflexió, i per a un cristià amb la saba de l'oració; que no hem de tenir por a les tempestes de la primavera i la calor de l'estiu, perquè la nostra vida està en mans de Déu i les nostres arrels beuen de les aigües de Vida per donar fruit al moment oportú» (cf. Salm 1).

Aquest DIUMENGE DE LA TRINITAT, ben a prop de la celebració del «CORPUS», se'ns convida a agrair l'existència de persones consagrades en la vida contemplativa. A casa nostra, a la Caparrella tenim, en el Monestir del Sagrat Cor, una comunitat que fa visible la radicalitat evangèlica i la primacia dels valors transcendents, que no són patrimoni exclusiu de la vida consagrada però poden ser més clarament encarnats pels qui han fet aquesta opció pública.

El Concili Vaticà II (*Lumen Gentium*, 46) va assenyalar expressament la vocació d'aquells que, a l'Església, han estat cridats a representar Jesús en contemplació sobre la muntanya, passant les nits o els matins en oració. Ells i elles són una prolongació de la pregària de Jesús al Pare i signe d'aquesta Presència. La seva vida va entreteixint la «soledat habitada» (que mai no és aïllament o inhibició); el silenci que facilita percebre ben vives les experiències doloroses del proïsme i capacita per a dialogar amb la Paraula que «salva»; l'oració, litúrgica i personal; la lectura meditada de la Sagrada Escripura; el treball, que prolonga la creació de Déu, sosté la comunitat i afavoreix els germans necessitats. Donem gràcies a Déu pel do de la vida contemplativa.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Comunicat de la Plataforma d'entitats cristianes

La Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants, que agrupa diverses entitats dedicades a l'atenció i el treball amb aquest col·lectiu, **rebutja l'eliminació del dret a l'assistència sanitària a estrangers sense autorització de residència.**

En relació al Decret Llei 16/2012 del Govern espanyol amb el qual s'introdueixen diferents modificacions legislatives en l'assistència pública sanitària, la Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants vol fer públiques les seves consideracions al respecte:

1. L'esmentat Decret Llei, entre moltes altres mesures que no són objecte de la nostra atenció aquí, elimina del dret a l'assistència sanitària les persones estrangeres sense autorització de residència a l'Estat espanyol, un dret reconegut fins ara per la Llei d'Estrangeria. L'assistència ja només es mantindrà en els casos d'urgència per accident o malaltia fins a l'alta mèdica, dones embarassades i menors de 18 anys.

2. Des del nostre punt de vista, aquesta mesura, de dubtosa constitucionalitat, representa una greu i inacceptable involució en matèria de drets humans, al restringir greument el dret a la protecció de la salut i a l'assistència mèdica de les persones afectades, reconegut en l'art. 25.1 de la Declaració Universal dels Drets Humans, donat que posa en perill el seu dret a la vida i menyspreant la seva dignitat humana. Alhora comportarà un factor d'inseguretat i exclusió social per a aquests col·lectius, fet que s'afegeix a la creixent precarietat que ja pateixen, enviant un missatge populista i molt perillós d'estigmatització dels estrangers.

3. Al nostre parer, aquesta mesura no es pot justificar per la intenció de reduir el dèficit públic, atès que l'estalvi econòmic que representa en el conjunt del pressupost sanitari és mínim. Al contrari, és més que probable que, en molts casos, el fet de no prestar l'assistència mèdica oportuna generarà posteriorment un cost econòmic superior, quan moltes patologies acabin derivant en malaltia greu. A més a més, això pot contribuir a col·lapsar els serveis d'urgències. Tampoc no es pot justificar pel fet que existeixin casos de frau en la utilització dels serveis de salut per part d'algunes persones estrangeres («turisme sanitari»). En tot cas, calen mesures per evitar o reduir el frau que es pugui produir, en comptes d'eliminar l'assistència de forma generalitzada a tot un col·lectiu.

4. Des del nostre punt de vista, aquesta mesura s'integra en una tendència preocupant de polítiques que, en l'actual context de crisi econòmica, perjudiquen especialment als col·lectius socials més vulnerables i debiliten greument l'Estat del benestar o Estat social. Aquesta forma d'Estat és una conquesta irrenunciable de justícia social, que Europa hauria de mantenir i reivindicar com a model de referència global.

5. Per tot això, instem el Govern espanyol a rectificar aquesta mesura i a continuar oferint assistència mèdica a tota persona que ho necessiti. Com recorda contínuament l'Església, «qualsevol emigrant és una persona humana que, com a tal, té drets fonamentals inalienables que han de ser respectats per tots en qualsevol situació» (Benet XVI, *Caritas in Veritate*, 65). Comprenem l'exigència de reduir el dèficit públic, però entenem que existeixen altres polítiques que poden obtenir els mateixos resultats sense posar en perill prestacions tan essencials com són l'educació bàsica i l'atenció sanitària universals i gratuïtes. La reducció del dèficit es pot aconseguir amb la racionalització de la despesa pública en diferents aspectes: la disminució de l'enorme despesa militar espanyola; la lluita més activa contra totes les formes de corrupció, d'abús dels serveis públics i de frau fiscal; la millora en la gestió i l'ús més responsable dels serveis públics; i un repartiment més equitatiu de les càrregues públiques en funció dels nivells de renda, entre d'altres.

Plataforma d'Entitats Cristianes: ACO, Càritas, Cintra-Benallar, Con Vi Vim, Cristianisme i Justícia, Cristians pel Socialisme, Delegació de Pastoral Obrera de Barcelona, Delegació de Pastoral Social de Barcelona, Ekumene, Fundació Escola Cristiana, Fundació Migra-Studium, Goac-Hoac, Grup de Juristes Roda Ventura, Joc, Justícia i Pau, Interculturalitat i Convivència, Parròquia de Santa Maria del Pi, Pastoral Amb Immigrants (PAI), Religioses en Barris, Unió de Religiosos De Catalunya (URC), Bayt-Al-Thaqafa, Iniciatives Solidàries, Fundació La Salut Alta, i Comunitats de Vida Cristiana.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

► Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!». Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat.

En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Pregunta, pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra: ¿hubo jamás, desde un extremo al otro del cielo, palabra tan grande como esta?; ¿se oyó cosa semejante?; ¿hay algún pueblo que haya oído, como tú has oído, la voz del Dios vivo, hablando desde el fuego, y haya sobrevivido?; ¿algún Dios intentó jamás venir a buscarse una nación entre las otras por medio de pruebas, signos, prodigios y guerra, con mano fuerte y brazo poderoso, por grandes terrores, como todo lo que el Señor, vuestro Dios, hizo con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos?

Reconoce, pues, hoy y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios, allá arriba en el cielo, y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Guarda los preceptos y mandamientos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos después de ti, y prolongues tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.

► Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos, / porque él lo dijo, y existió, / él lo mandó, y surgió. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor; / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

La Santíssima Trinitat. Pintura de Lorenzo di Bicci. Museu de Belles Arts, Tours (França)

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,14-17)

Hermanos: Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Habéis recibido no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

COMENTARI

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant

Aquest any celebrem la festa de la Trinitat amb un text de Mateu.

Es tracta del final de l'evangeli i presenta una escena d'una solemnitat inusual. Jesús, mitjançant el missatge de la resurrecció que les dones transmeten als deixebles, els ha convocat a Galilea. Allà, en una muntanya, es troba amb ells, malgrat els dubtes i les indecisions que els preocupen.

Els envia en missió universal a fer deixebles de tots els pobles, ensenyant-los a guardar tot el que ell els ha ensenyat. El ritual d'iniciació per als cristians serà el baptisme en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Galilea (el lloc privilegiat de l'actuació de Jesús), una muntanya (la del sermó, la de la transfiguració, la de les oliveres), l'ensenyament de Jesús (cinc llargs discursos que marquen l'evangeli com a fites), el baptisme com a ritual d'iniciació (de Jesús i dels deixebles): tot l'evangeli segons Mateu; fer deixebles de Jesús, de tots els pobles, ensenyant-los a guardar el que Jesús els ha ensenyat.

Però hi ha dues novetats en aquesta escena. Primer el baptisme en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Una fórmula trinitària inusual en el NT, però que expressa el missatge cristià en tota la seva plenitud. Estem en el cor de la missió cristiana dels primers segles i això se'n

diu tan aviat com abans de la fi del segle I. Tota una primícia.

Segon: «Jo em quedo amb vosaltres tots els dies fins a la fi de la història.» Ja en la festa de l'Ascensió varem recordar que aquest és el missatge dels finals de Mateu i de Lluc. És un missatge de consolació i de confiança. Jesús està «allà on hi ha dos o tres reunits en el seu nom» (Mt 18,20). La teologia del nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant té aquí un punt de referència insubstituïble. El marc és el de la missió cristiana. El context, el del baptisme. El mateix que avui dia. Seguim les petjades del cristianisme primitiu.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 2Pe 1,2-7 / SI 90 / Mc 12,1-12 ■ **dimarts**: 2Pe 3, 12-15a.17-18 / SI 89 / Mc 12, 13-17 ■ **dimecres** (■ Barcelona): 2Tm 1,1-3.6-12 / SI 122 / Mc 12,18-27 ■ **dijous**: 2Tm 2,8-15 / SI 24 / Mc 12, 28b-34 ■ **divendres** (□ Tortosa): 2Tm 3,10-17 / SI 118 / Mc 12,35-37 ■ **dissabte**: 2Tm 4,1-8 / SI 70 / Mc 12,38-44 □ **diumenge** vinent, el Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 2a setm.): Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16. 22-26.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

23. El Credo i la fe trinitària de l'Església

Juntament amb la *successió apostòlica* (vegeu l'article anterior), l'Església antiga va trobar (no *inventar!*) dos elements bàsics a favor de la unitat: el cànon de l'Escriptura i l'anomenat Símbol de la fe.

Aquest últim és un breu sumari de continguts essencials de la fe sense entrar en detalls, que va assolir forma litúrgica en les diferents professions baptismals de l'Església primitiva. Aquest Símbol de la fe o Credo constitueix la veritable *hermenèutica* de l'Escriptura, la clau que obtenim d'ella mateixa per interpretar-la d'acord amb el seu esperit.

La unitat d'aquests tres elements constitutius de l'Església —el sagrament de la successió, l'Escriptura i el Símbol de la fe (*Credo*)— garanteix realment que la paraula pot ressonar amb autenticitat, «que la tradició és mantinguda amb fermesa» (cf. Bultmann). Naturalment, en l'evangeli de Joan no es parla d'aquesta manera dels tres puntals de la comu-

nitat dels deixebles, de l'Església. Tanmateix, amb la referència a la fe trinitària i al fet de ser enviats, hi ha col·locats els fonaments.

Els enviats tenen l'encàrrec d'intentar primerament, una vegada més, d'aplegar Israel entorn del Jesús ressuscitat. També per a Pau l'anunci comença sempre amb el testimoni davant els jueus, als quals va destinada la salvació en primer lloc. Però la destinació última dels enviats de Jesús és universal. «M'ha estat donat tot poder en el cel i la terra. Aneu, doncs, i feu deixebles tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,18s).

«Sereu testimonis meus a Jerusalem, a tota la Judea i la Samaria i fins als extrems de la terra» (Ac 1,8). «Vés, jo t'enviaré lluny cap als pagans», diu el Ressuscitat finalment a Pau (Ac 22,21).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

¿Pedimos ayuda?

«**H**emos llegado a la conclusión de que todavía nos amamos», «ya veremos qué pasa más adelante», «nos damos otra oportunidad»... son expresiones que oigo con frecuencia en la consulta. Son parejas que han decidido dar un frenazo a su vendaval de discusiones y combates a muerte.

Curiosamente, en bastantes casos es uno solo de los cónyuges quien toma la iniciativa de intentar el cambio y luego el otro se anima a participar. Puede ser el piloto o el copiloto del coche el que tenga la suficiente intuición para ver la necesidad urgente de enderezar la marcha del vehículo matrimonial. En mi experiencia esta es la situación más habitual. La causa es que ambos integrantes de la pareja raramente colaboran al mismo tiempo y siempre hay uno que está más capacitado para tomar la iniciativa; bien porque tenga un talento más optimista, una mayor disposición para mejorar la relación o simplemente sufra más y eso le motive más que al otro.

Sea por las razones que sean, la decisión de una pareja de perseverar en su compromiso de seguir juntos tiene gran importancia por *la decisión misma*, al margen de beneficios personales, familiares y sociales que de ella se desprendan. Esta determinación de la pareja implica el remodelar o sentar nuevas bases en la convivencia, evitar incurrir en errores del pasado y revitalizar la relación amorosa que estaba languideciendo o agonizando.

Tanto mi colega el doctor Víctor Llerena, experto terapeuta familiar, eficaz colaborador desde hace años en el despacho, como yo, nos alegramos vivamente y nos cargamos de energía positiva cuando nos vienen estas parejas que piden sincera ayuda para salir del atolladero.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En parella, Ed. Pòrtic)

XI JORNADES INTERDIOCESANES DE CATEQUESI

Un Any de la Fe per impulsar la catequesi

Del 2 al 4 de juliol, al Seminari Diocesà de Vic

El Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC) celebrarà, del dia 2 al 4 de juliol, al Seminari Diocesà de Vic, les XI Jornades Interdiocesanes de Catequesi amb el títol «L'Any de la Fe per a impulsar la catequesi».

Aquestes Jornades inclouran les següents ponències:

- El context cultural i espiritual del Concili Vaticà II. Ponent: Mn. Ramon Prat
- El Concili què representa? Continguts. Ponent: Mn. Salvador Pié
- El Concili i la seva recepció. Ponent: Mn. Salvador Pié
- Nova evangelització. Ponent: Sr. Josep Maria Carbonell
- L'Any de la Fe, què demana a la catequesi. Ponent: Mons. Joan-Enric Vives
- Pedagogia del primer anunci per a una nova evangelització. Ponent: Mn. Xavier Morlans.
- Propostes per a la catequesi a partir de les ponències, a càrrec del SIC

Per a més informació podeu contactar amb la secretaria del SIC, de dilluns a divendres de 9 a 13 h, al telèfon: 933 021 041.

Montserrat Oriol

SANTORAL

3. ✠ Diumenge de la Santíssima Trinitat. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa; beat Joan XXIII, papa.

4. Dilluns. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caraccioli (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. Dimarts. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. Dimecres. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi,

l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe; beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. Dijous. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. Divendres. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lïope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. Dissabte. Sant Efrem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Martí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

ENTREVISTA

EVA FONTANALS

El valor del treball en equip

En la recerca de noves maneres d'arribar a infants i joves, el Grup Edebé —que fa més de cent anys que explica històries, educa i dóna coneixements a través dels llibres—, volent arribar «allà on són», va iniciar un nou projecte: Edebé Audiovisual. «Calien més finestres per arribar a les famílies i l'audiovisual n'és una de les més poderoses», afirma Eva Fontanals, directora d'Edebé Audiovisual Licensing. Fruit d'aquest treball ha nascut la seva primera producció, la pel·lícula *Els Cadells i el Codi de Marco Polo* —amb la participació de TVE—, que mostra una aventura espectacular amb una missió molt senzilla i real: «Ensenyar als nens i les nenes que, treballant en equip, es poden aconseguir grans objectius.»

Quins criteris seguim per triar els projectes audiovisuals?

Edebé Audiovisual té la mateixa missió que el Grup Edebé. Rebem anualment més de 400 projectes i escollim amb precisió aquells que contenen valors morals i educatius afins. Comptem amb professionals experts en guió, continguts i en el mercat internacional que avaluen el potencial creatiu i comercial.

Quina és la clau perquè una història per a nens cridi l'atenció i s'assoleixi l'objectiu?

No hi ha un factor clau, sinó un conjunt de factors que han de funcionar de forma sòlida. No obstant això, la història és l'eix de tot i, si funciona, la resta servirà per fer-la créixer. Nosaltres seguim un principi molt bàsic: tot allò que aprenem divertint-nos és coneixement que perdura. Per això, procurem crear un context lúdic amb uns fonaments de valors sòlids. El cinema és una experiència immersiva per a l'espectador i, per tant, fa que els nostres missatges arribin amb força.

En concret, a *Els Cadells* es pretén transmetre el valor del treball en equip. Per què la recomana?

Una de les coses que més ens agrada d'*Els Cadells* és com ensenyen als infants que no calen poders especials per fer grans coses; només cal treballar en equip. Però a *Els Cadells i el Codi de Marco Polo* els nostres protagonistes van més enllà i també ens mostren la importància de protegir el patrimoni històric.

Oscar Bardají i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

La malaltia és una de les poques experiències que posa en joc la totalitat de l'existència humana, ens atansa a sensació de fragilitat, de vulnerabilitat, d'incertesa i de patiment. Parlàvem de la pregunta del «per què ens arriba la malaltia o per què ens ha tocat» com a pregunta que tanca a la persona en el seu dolor, com a pregunta que turmenta i és en ella mateixa font de patiment, doncs és una pregunta sense resposta.

És a partir del moment en que ens encarem a «com vivim la malaltia» o «per a què vivim la malaltia» que descobrim nous recursos, noves oportunitats i nous camins, i allò que abans ens semblava impensable es converteix en factible.

Però cal voluntat per l'opció de pensar que se'n pot treure profit del patiment, cal creure-ho i voler-ho. En moltes de les curacions de Jesús, no imposa com un acte màgic la sanació a la persona que s'apropa, sinó que la involucra en el seu propi procés i li en fa prendre part de responsabilitat en l'opció.

Com l'home que estava esperant, passiu durant 38 anys! Aturmentat però mantenint esperança, dia rere dia, a la vora de la piscina de Betzata. Quan Jesús li diu «vols curar-te?» (Jn 5,6) sembla una pregunta estranya, és clar que sí... però cal reafirmar l'opció. I a vegades l'opció és que ens podem i ens volem curar o a vegades l'opció és que podem viure la malaltia i el patiment d'una forma diferent, quan ens aixequem, carreguem la pròpia llitera i malgrat tot caminem.

Montse Esquerda

Festa de la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral de Lleida

La Catedral de Lleida ha estat, la jornada del 27 d'abril, el centre dels actes en honor a la Mare de Déu de Montserrat. Aquests han estat organitzats per la seva Confraria i han tingut com a pròleg un Tridu de preparació.

La jornada es va iniciar a les 9 h del matí amb la celebració de la Missa Primera, a l'altar de la capella de

la patrona de Catalunya, oficiada pel consiliari Mn. Xavier Batiste. En la celebració s'ha pregat pels confreres difunts i s'han beneït les branquetes de boix, símbol montserratí per excel·lència i que durant la jornada han rebut, com a record, els fidels i devots que han pujat al cambril per venerar la imatge de la patrona.

La Confraria ha editat, també com a record, 5.500 punts de llibre amb la imatge de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, una talla de l'escultor Josep M. Camps i Arnau de l'any 1949 i una poesia de la lleidatana Maria del Carme Mor, «Lleida i la Moreneta». Amb aquesta edició, la Confraria fa un càlcul aproximat dels fidels i devots que durant tota la jornada s'acosten a venerar la patrona de Catalunya a la Catedral de Lleida, dipositant flors i ciris als seus peus, que han sigut enguany prop de 6.000.

Durant el matí, els protagonistes de l'ofrena han sigut els infants dels col·legis Santa Anna, Mater Salvatoris, l'Episcopal i Frederic Godàs, del barri de la Bordeta de Lleida.

Ja per la tarda, la filera de fidels que feien cua per pujar al cambril de la patrona envoltava les naus de la Catedral.

A las 12 del migdia, s'han sumat a la festa les campanes de la Seu Vella, en un repic organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya. A darrera hora de la tarda s'han conclòs els actes amb la solemne celebració eucarística, presidida per Mn. Jaume Pedrós, degà del Capítol Catedral. En la seva homilia, el degà s'ha referit a Montserrat com a referent del cristianisme a la nostra terra i ha convidat els fidels a imitar Maria en el seguiment de Jesús, refermant-nos així en la nostra fe, esperança i caritat.

El Petit Cor de la Catedral de Lleida ha solemnitzat la celebració, conclouent amb el cant del Virolai en honor a la patrona de Catalunya. Aquesta és una festa

multitudinària que tots els anys Lleida reviu amb entusiasme montserratí.

La Confraria prepara la **LXV Romeria a Montserrat, del 9 al 16 de juliol**. Coincidint amb el romiatge, el diumenge 19 de juliol se celebrarà la diada de Lleida a Montserrat amb la participació de la Confraria en la Missa Conventual i la recepció amb el P. Abat. És prevista també una nova edició de la **Colònia Qumran**, per a nens i nenes de 8 a 14 anys, prevista pels mateixos dies de la romeria dels adults. Aquesta Colònia és una nova iniciativa que ha arrelat com una de les activitats més singulars de la Confraria. **Per a més informació i inscripcions: tels. 973 270 338 - 973 273 570.**

AGENDA

• Diumenge 3 de juny:

- Diumenge de la Santíssima Trinitat (dia de la Vida Contemplativa).
- VII Encontre Mundial de Famílies a Milà (Itàlia).
- A les 12 h, Confirmacions a Torrefarrera.

• Dilluns 4 de juny:

- A les 10 h, arxiprestats B. Urgell-Garrig./Gardeny/Segrià-Nog.-Ribg.
- A les 11 h, Consell Presbiteral.
- A les 18 h, trobada Udl-Justícia i Pau.

• Dimecres 6 de juny:

- Excursió de preveres a Terrassa.
- A les 20.15 h, pregó del CORPUS.

• Dijous 7 de juny:

- A les 11 h, arxiprestat Baix Segre.
- A les 17.30 h, Visita Pastoral a la parròquia de Sant Andreu (Lleida).
- A les 19.30 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Andreu (Lleida).

• Divendres 8 de juny:

- A les 11 h, Consell de Govern de la Diòcesi.
- A les 20 h, reunió de la Permanent de la DPJ.

• Dissabte 9 de juny:

- Reflexions, conferències i activitats a la Cova del Pare Palau (Aitona).
- A les 21 h, Vigília extraordinària d'Adoració Nocturna a la parròquia de Sant Llorenç (Lleida).

AYUDANDO A VIVIR

El eco del silencio contemplativo

El silencio de los consagrados de vida contemplativa resulta siempre muy elocuente para quien comparte con ellos unos días de retiro, como nos recordaba a los sacerdotes de Lleida el pasado febrero fray Matías, monje de Poblet. Es un silencio tejido de amor, de sorpresa, de agradecimiento, de confianza. Y citaba el abad Cassià Just cuando decía que la paz inalterable, el gozo, la delicadeza para saber captar la belleza de las cosas —todo y en medio del esfuerzo, de la lucha y de las decepciones tan frecuentes— sólo lo puede vivir aquel que ha entrado en esta atmósfera de silencio.

Ciertamente, a veces hablamos demasiado. Tenemos miedo al silencio y tendemos más hacia el exterior, hacia la palabra fácil y superficial, hacia el ruido que nos ahorra pensar y enfrentarnos con nosotros mismos y nuestra realidad, huyendo de la necesaria reflexión y discernimiento ante las múltiples experiencias de la vida. Somos miembros de una sociedad que está conectada como nunca (globalizada) pero en la que no abunda la verdadera comunicación que nos ayude a profundizar relaciones.

Reproduzco lo que nos decía fray Matías: «Si sabemos permanecer con un silencio admirativo y contemplativo... comprenderemos que una idea es gestada en el silencio, que el tiempo de la salvación empieza cada día, que, como Jesús, necesitamos del silencio y de la oración antes de los momentos importantes y de las grandes decisiones (cf. Mt 6,12; 22,39); que el ser humano crece, como un árbol, con la savia de la reflexión, y para un cristiano con la savia de la oración, que no debemos tener miedo a las tormentas de la primavera y al calor del verano, porque nuestra vida está en manos de Dios y nuestras raíces beben de las aguas de Vida para dar fruto a su debido tiempo» (cf. Salmo 1).

Este DOMINGO DE LA TRINIDAD, muy cerca de la celebración del «CORPUS», se nos invita a agradecer la existencia de personas consagradas en la vida contemplativa.

En nuestra ciudad, en la Caparrella, tenemos en el Monasterio del Sagrado Corazón a una comunidad que hace visible la radicalidad evangélica y la primacía de los valores trascendentes, que no son patrimonio

exclusivo de la vida consagrada pero pueden ser más claramente encarnados por quienes han hecho esta opción pública.

El Concilio Vaticano II (*Lumen Gentium*, 46) señaló expresamente la vocación de aquellos que, en la Iglesia, han sido llamados a representar a Jesús en contemplación sobre la montaña, pasando las noches o las mañanas en oración. Ellos y ellas son una prolongación de la oración de Jesús al Padre y signo de esta Presencia. Su vida va entretejiendo la «soledad habitada» (que nunca es aislamiento o inhibición); el silencio que facilita percibir bien vivas las experiencias dolorosas del prójimo y capacita para dialogar con la Palabra que «salva»; la oración, litúrgica y personal, la lectura meditada de la Sagrada Escritura; el trabajo, que prolonga la creación de Dios, sostiene la comunidad y favorece a los hermanos necesitados. Damos gracias a Dios por el don de la vida contemplativa.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737